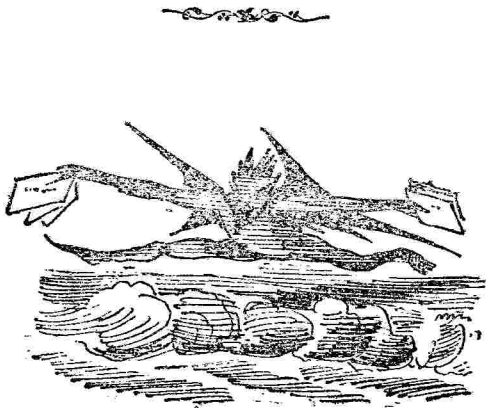

Κερύρας ώραϊον ταῦρον, οὗ τὴν αἰφνιδίαν ἀπομάκρυνσιν ἀπέδωκαν, οἱ μὲν εἰς τὸ ὅτι ἐσκιάζετο τὸν κ. Λομβάρδον ὡς πρῶτον ἐρυθρὸν, οἱ δὲ εἰς τὸ ὅτι ἦτο τόσον ώραϊος (ὁ ταῦρος δηλ. καὶ ὄχι ὁ Λομβάρδος), ὥστε ἡ ἀστυνομία ἐφοβήθη δευτέραν τινα ἐκδοσιν τοῦ μύθου τῆς Πασιφαΐς· ἄλλοι πάλιν ἰσχυρίζονται ὅτι ἡ θεὰ τοῦ ζώου ἐλύπει τὴν καρδίαν ἑλληνοδίκου τινὸς φοβουμένου ταπεινωτικὰς συγκρίσεις πρὸς ἑαυτὸν· ἡ μαύρη ὅμως ἀλήθεια εἶναι ὅτι ὁ ταῦρος ἀπεπέμφθη διότι εἶχε τὸ ἐλάττωμα νὰ τρώγῃ.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

Ἀξιότιμε κ. Συντάκτα,

Φοβούμενος μὴ παρεξηγήσητε τὴν κατωτέρω πρότασίν μου καὶ μὲ νομίσῃτε κοιλιόδουλον, προλαμβάνω νὰ σᾶς πληροφορήσω ὅτι δὲν ἐμπνέομαι ἀπὸ λαϊμαργίας ἀλλ' ἐκ πατριωτισμοῦ καὶ ἀγάπης πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἔσση δύναται νὰ ἔχῃ ὁμογενὲς φθάσας χθὲς ἐπίτηδες ἐκ Κωνσταντινουπόλεως, ἵνα θαυμάσῃ τὴν ἔκθεσιν.

Καὶ περὶ μὲν τῆς καλλιτεχνίας δὲν λέγω τίποτε μὴ ὦν οὔτε Βισκόντης οὔτε Μελάς διὰ νὰ κρίνω περὶ γλυπτικῆς καὶ εἰκόνων· ἀφίνω πρὸς στιγμὴν κατὰ μέρος καὶ τὴν βιομηχανίαν καὶ τοῦτο μόνον παρατηρῶ. Ἐκὰς τῃ κατηγορίᾳ ἐκθεμάτων ἀποτείνεται πρὸ πάντων εἰς ὑφισταμένην τινα αἴθησιν, τὰ καλλιτεχνήματα εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τὰ ἄνθη εἰς τὴν ὄσφρησιν, τὰ μουσικὰ ἔργα εἰς τὴν ἀκοήν, τὰ ὑφάσματα εἰς τὴν ὄρασιν καὶ τὴν ἀφὴν καὶ οὕτω καθ' ἕξιν. Κατὰ τὸν κανόνα τοῦτον νομίζω ὅτι καὶ αἱ σταφίδες τῆς Κορίνθου, τὰ σῦκα τῶν Καλαμῶν, τὰ ῥοσόλια καὶ οἱ οἶνοι τοῦ Κολέντη, τὰ ζαχαρικά καὶ τὰ λοιπὰ ἐδώδιμα ἀποτείνονται πρὸ πάντων εἰς τὴν γεῦσιν, ἄνευ τῆς ὁποίας ἐπίσης ἀδύνατον εἶναι νὰ ἐκτιμήσῃ τις τὴν ἀξίαν φαγωσίμου ὡς ἄνευ ὀφθαλμῶν τὴν τοῦ Ῥαφαήλου ἢ τοῦ Καλυβωκᾶ. Διὰ τοῦτο ἐν Εὐρώπῃ εἰς τὰς παγκοσμίους ἐκθέσεις ἕκαστον ἔθνος ἐκθέτον τρόφιμα, ἔχει καὶ μεγάλην τινα τράπεζαν καλουμένην buffet, ὅπου ἕκαστος ἐκθέτης προσφέρει εἰς τοὺς θεατὰς ἐπὶ δικαίᾳ ἀμοιβῇ, ὡς ὁ κ. Σαρίπολος, πινακίδια ἢ ποτήρια τῶν προϊόντων τοῦ τόπου του. Εἰς τὴν

τελευταίαν μάλιστα παρισινήν ἐκθεσιν φίλος μου τις λουκουματζῆς ἔκαμε τὴν τύχην του πωλῶν ἀντὶ δλοκλήρου φράγκου τέταρτα λουκουμίων.

Νομίζω λοιπὸν καλὸν νὰ εἰσαχθῇ καὶ ἐνταῦθα ἡ καλὴ αὕτη λογικὴ συνήθεια τῆς Εὐρώπης, διὰ νὰ μὴ κρίνωμεν περὶ ἐδώδιμων ὡς στραβοὶ περὶ χρωμάτων.

Πιστεύετέ με, κ. Συντάκτα

Ταπεινὸν δούλόν σας

M. ΜΑΓΡΟΠΟΝΤΙΕΝ.

Ἀξιότιμε Κύριε Συντάκτα,

Ὁ κ. Μεσσηνέζης ὠνόμασε τάξιν τινα ἀνθρώπων Οἱ πολλοί. Μετ' αὐτῶν συνετάχθη, καὶ αὐτῶν τὰ δικαιώματα λέγει ὅτι ὑπερασπίζεται. Ἄλλ' ὁ κ. Ζαίμης φρονήσας τὴν δόξαν τοῦ ἀντιζήλου του ἔλαβεν ἑτέραν τάξιν ἀνθρώπων οὗς καὶ οὗτος ἐπωνόμασεν οἱ πολλοί. Ἐρωτῶμεν τίς τῶν δύο ἔχει τοὺς περισσοτέρους καὶ πόσους ἐν συνόλῳ, διότι ὡς μανθάνομεν, δὲν εἶνε ἀδύνατον καὶ τρίτος τις νὰ παρουσιασθῇ καὶ νὰ δώσῃ εἰς ἄλλην τάξιν ἀνθρώπων τὸ ἐπίθετον τοῦτο. Ἡμεῖς ὅμως παρακαλοῦμεν τὸν τρίτον αὐτὸν νὰ ὀνομάσῃ τὸ λεγόμενον κοπάδιόν του οἱ πλειονες καὶ τοῦτο εὐκόλως δύναται νὰ πράξῃ ἵνα ἀποστομώσῃ τοὺς δύο ἀρχηγούς τῶν πολλῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΑΡΑΝΤΗΣ.

Ὁ ἀξιότιμος πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς κ. Γιαννόπουλος ἐξεκρέμασε καὶ ἔσχισε τὰ εἰς τὴν ἐκθεσιν σταλέντα φύλλα τοῦ «Ἀσμοδαίου», ἐπὶ προφάσει ὅτι περιεῖχον γελοιογραφίας. Ἡμεῖς δὲν ἀνθιστάμεθα κατὰ τῆς καταδίκης παρατηροῦμεν μόνον ὅτι ἂν ὁ ἐξοστρακισμὸς οὗτος τῶν γελοιογραφῶν ἦτο γενικὸς, ἔπρεπε νὰ ὑποστῶσι τὴν τύχην τοῦ «Ἀσμοδαίου» τὰ ἐννέα τοῦλάχιστον δέκατα τῶν ἀποσταλέντων καλλιτεχνημάτων.

